

Spis treści

Słowo wstępne	xiii
Lee A. Fleisher	
Przedmowa	xv
Benjamin A. Kohl i Stanley H. Rosenbaum	
Przedmowa do wydania I polskiego	xvii
Problemy anestezjologiczne u chorych ze stwierdzoną niewydolnością naczyń mózgowych	1
Anna V. Logvinova, Lawrence Litt, William L. Young, Chanhung Z. Lee	
W rozdziale omówiono zagadnienia związane z okołooperacyjnym postępowaniem u pacjentów z różnymi malformacjami naczyń mózgowych i potencjalnym ryzykiem powikłań krwotocznych oraz chorobami naczyń mózgowych, w tym zwiężającymi ich światło, stwarzającymi ryzyko niedokrwienia. Położono nacisk na strategię postępowania w okresie okołooperacyjnym, zapobiegające powikłaniom i minimalizujące ich następstwa. Zwrócono uwagę, że planowanie postępowania śród- i okołooperacyjnego musi uwzględniać cele interwencji terapeutycznej i przewidywane potencjalne problemy.	
Pacjent septyczny na sali operacyjnej	15
Jennifer E. Hofer, Mark E. Nunnally	
Chory septyczny stanowi wyzwanie dla anestezjologa. W przeciwieństwie do większości pacjentów operowanych w trybie planowym, u których znieczulenie i zabieg operacyjny zaburzą jedynie procesy fizjologiczne, u chorych z ciężką sepsą nakładają się one na istniejące już wcześniej poważne zaburzenia ogólnoustrojowe. Decyzja o wykonaniu operacji jest zwykle wymuszona pilną lub natychmiastową potrzebą rozwiązania naglącego problemu chirurgicznego i musi być wyważona w stosunku do ryzyka powikłań i śmiertelności wynikających z samej procedury. Przygotowanie do zabiegu pacjenta z sepsą na oddziale intensywnej terapii (OIT) może być pomocne w prowadzeniu znieczulenia. Jednak dynamika zmian stanu chorego podczas operacji wymusza agresywne postępowanie terapeutyczne, które może, ale nie musi, być poparte wynikami długoterminowymi w intensywnej terapii. Anestezjolog musi skupić się na przeprowadzeniu chorego przez zabieg, odsuwając na dalszy plan rozważania dotyczące odległych wyników.	
Znieczulenie chorych wymagających zaawansowanych technik wspomaganie oddechu	31
James M. Blum, Ross Blank, Lauryn R. Rochlen	
Pacjent w stanie krytycznym, który wymaga znieczulenia, stanowi problem dla anestezjologa. Poza potencjalną niestabilnością hemodynamiczną i koagulopatią często występuje u niego ciężka niewydolność oddechowa. Właściwe postępowanie z chorym wymagającym zaawansowanych metod wspomaganie oddechu wymaga	

rozumienia patofizjologii niewydolności oddechowej oraz wpływu mechanicznej wentylacji na organizm, a także wiedzy dotyczącej metod wentylacji, dostępnych na oddziale intensywnej terapii (OIT). W rozdziale przedstawiono podstawowe definicje hipoksji i różne stany do niej prowadzące, omówiono podstawy mechanicznej wentylacji i jej rodzaje stosowane na OIT oraz podano rekomendacje dotyczące postępowania na sali operacyjnej z chorym z ciężką niewydolnością oddechową.

Problemy anestezjologiczne u chorych z niewydolnością nerek

47

Gebhard Wagener, Tricia E. Brentjens

Anestezjodolodzy mają często do czynienia z pacjentami z niewydolnością nerek. Wskazaniami do przeprowadzenia operacji mogą być niewielkie zabiegi, jak na przykład operacje przepuklin czy wykonywanie przetoki tętniczo-żylnej do hemodializy, ale również duże operacje brzuszne lub kardiochirurgiczne. Chorzy w ciężkim stanie ogólnym, będący na stole operacyjnym, mogą mieć ostre uszkodzenie nerek. Anestezjolog musi więc znać postacie kliniczne niewydolności nerek i zastosować odpowiednie znieczulenie. Monitorowanie hemodynamiczne i płynoterapia mogą być wyzwaniem w tej grupie chorych, a różne zaburzenia metaboliczne wymagają od anestezjologa umiejętności wyrównywania ich w tym ostrym stanie.

Znieczulenie chorego z ostrym zespołem wieńcowym

65

Robert B. Schonberger, Ala S. Haddadin

W rozdziale zawarto przegląd aktualnego stanu wiedzy z dziedziny patofizjologii, diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych w okresie około- i pooperacyjnym. Podkreślono w nim znaczenie niektórych aspektów dotyczących postępowania anestezjologicznego u pacjentów z ostrą niewydolnością wieńcową. W rozdziale omówiono też okołooperacyjne sposoby postępowania u pacjentów z tym zespołem, główne wytyczne postępowania wraz z uzasadnieniem ich zastosowania.

Postępowanie anestezjologiczne u pacjentów z zaawansowaną chorobą zastawek serca operowanych z powodów niekardiochirurgicznych

79

Jonathan Frogel, Dragos Galusca

Wzrastająca liczba pacjentów z chorobami zastawek serca może stanowić duże wyzwanie dla anestezjologów. W rozdziale skupiono się na pacjentach z zaawansowaną chorobą zastawek lewej części serca operowanych z innych przyczyn niż kardiochirurgiczne. W rozdziale omówiono patofizjologię zwężenia i niedomykalności zastawek aortalnej i mitralnej, sposób znieczulenia, jak również przedstawiono optymalne zasady postępowania okołooperacyjnego.

Postępowanie śródoperacyjne u chorych z tamponadą serca

101

Christopher J. O'Connor, Kenneth J. Tuman

Postępowanie anestezjologiczne u chorych z tamponadą serca musi uwzględniać nie tylko ryzyko związane z samą tamponadą, lecz także z jej następstwami. W rozdziale opisano etiologię, patofizjologię, objawy kliniczne i postępowanie anestezjologiczne u chorego z tamponadą serca ze zwróceniem uwagi na okres śródoperacyjny i zabieg odbarczenia serca.

Problemy anestezjologiczne u chorych po urazach, wymagających interwencji chirurgicznej: Pacjent zbyt chory, żeby go znieczulić**113**

Maureen McCunn, Emily K.B. Gordon, Thomas H. Scott

Urazy są trzecią przyczyną zgonów w USA. Natychmiastowe i właściwe postępowanie anestezjologiczne po urazach może poprawić końcowy wynik leczenia chorego po urazie. Rozpoznanie uszkodzeń mózgu, mięśnia sercowego, płuc, wątroby i miednicy, które są przyczyną wysokiej śmiertelności, ma kluczowe znaczenie dla opracowania strategii postępowania. Obejmuje ona kontrolowaną resuscytację płynową do czasu zaopatrzenia chirurgicznego miejsca krwawienia, wczesne uzupełnianie czynników krzepnięcia z jednoczesnym przetaczaniem koncentratu krwinek czerwonych i stosowaniem terapii adjuwantowej, jak rekombinowany czynnik VIIa. W rozdziale omówiono powyższe kierunki postępowania, ostatnie doniesienia dotyczące leczenia chorych po urazach, a także dokonano przeglądu współtowarzyszących stanów klinicznych, które mogą mieć wpływ na śmiertelność.

Pacjenci pod wpływem substancji toksycznych**137**

Gary E. Hill, Babatunde Ogunnaike, Dawood Nasir

W zatruciach wywołanych przez trucizny lub leki obraz kliniczny jest zróżnicowany i często mogą wystąpić trudności diagnostyczne. Powszechnie spotykane stany kliniczne wywołane działaniem leków/toksyn są klasyfikowane w siedmiu kategoriach w zależności od mechanizmów uszkodzenia narządów. W rozdziale omówiono stany patologiczne wywołane przez leki lub środki toksyczne oraz możliwości leczenia tych stanów.

Jak postępować w okresie okołoperacyjnym z chorymi z zaburzeniami endokrynnymi?**163**

Benjamin A. Kohl, Stanley Schwartz

Pacjenci z chorobami endokrynologicznymi są często spotykani na sali operacyjnej. Chociaż większość chorych jest leczona przewlekłe, to wielu z nich może demonstrować ostre zaburzenia w okresie okołoperacyjnym. Nierozpoznanie ich może mieć negatywny wpływ na okołoperacyjną zachorowalność i śmiertelność. W rozdziale omówiono 4 najczęściej występujące choroby endokrynologiczne, jak cukrzyca, nadczynność i niedoczynność tarczycy oraz niewydolność kory nadnerczy. Omówiono również postępowanie anestezjologiczne w operacjach guza chromochłonno nadnerczy.

Znieczulenie chorego ze zwężeniem tchawicy**183**

Geraldine Daumerie, Stacey Su, E. Andrew Ochroch

Zwężenie tchawicy może pojawić się jako następstwo urazu, guza, infekcji, chorób zapalnych, a także może powstać z przyczyn jatrogennych. W celu zrozumienia następstw tego uszkodzenia niezbędna jest podstawowa znajomość praw fizycznych dotyczących przepływu powietrza. Pacjenci ze zwężeniem tchawicy wymagają przed znieczuleniem wielu badań, w tym testów czynnościowych płuc i badań radiologicznych. Leczenie uszkodzeń tchawicy jest wielodyscyplinarne i wymaga udziału pulmonologów, anestezjologów i chirurgów.